

باب هفتاد و دوم- لوح مبارک در جواب سائل از چهار روز نابر

زردشتیان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۸۸ - ۸۹

باب هفتاد و دوم- لوح مبارک در جواب سائل از چهار روز نابر زردشتیان

حضرت عبدالبهاء میفرماید قوله الاحلی:

طهران بواسطه جناب امین جناب کیومرث پورخسرو علیه بهاء الله الاهی

هو الله

ای بنده دیرین پروردگار، نامه تو رسید مضامین مانند شهد و انگبین بود و معانی بسی دلنبد و دلنشین زیرا برهان فیض آسمانی بود و دلیل بخشش ربّانی الحمد لله نور هدایت درخشید و شبستان دل مانند آئینه منور گردید راز آسمانی هویدا شد و پرتو نورانی پدیدار گشت این است بخشش خداوند یکتا و ریش ابر رحمت پروردگار. در خصوص چهار روز ماه سؤال نموده بودی که چگونه در کیش حضرت زردشت ممتاز گشت و ریاضت و نیاز اختصاص یافت این ماه پارسی بقیاس ماه قمری است در هر ماه روز دوم جلوه ماه است زیرا در اکثر اوقات روز اول پنهان و این رمز آنست که ماه آسمان الهی در بدایت ظهور ندارد بعد جلوه نماید و دوازده اشاره بآنست که ماه آسمانی هر ماهی یک دوره دوازده برج سیر نماید و این دوره تمام است همچنین ماه حقیقی در زمانی در دوازده برج دوازده اسباط دوازده حواری دوازده امام تجلّی داشت و چهارده با دو و دوازده چون جمع شود بیست و هشت شود و این منازل قمر است که در ظرف یک ماه این منازل را طی نماید و همچنین منازل ماه معانی در بیست و هشت حرف است. و اما عدد بیست و یک اشاره بعدد واحد حضرت اعلی و حروف حی است و چون دو بر آن پیفزائی اشاره برآنست که طلوع ثانوی یعنی ظهور مرّة اخری اشراق شمس حقیقت تجلّی جمال مبارک است نوزده با دو بیست و یک میشود این چهار روز لهذا ممتاز است و فرموده اند باید بنعم روحانی و مائده آسمانی پرداخت و علیک البهاء الاهی ع.

ORIGINAL